

یه که مین مآپه ری کوردی تایهت به پرسیار و وه لآمی شه رعی

په شیمانانی هه ره گه وره

(الندامة الكبرى)

الشیخ: إبراهيم بن عبد الله المزروعی

وه رگی رانی : ستافی وه لامه کان و مآپه ری به هه شت

ba8.org - walamakan.com

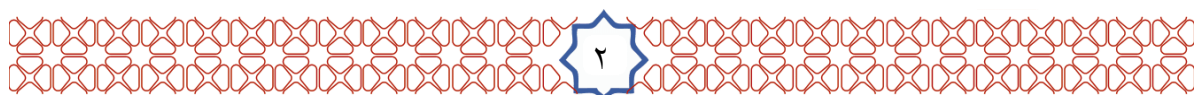
په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ
شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ،
وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ . أما بعد :

پیشه کی :

له راستیدا مروژ بی هو و حکمهت دروست
نه کراوه، به لکو بو خواپه رستی دروست کراون و بو
گوپرایه لی خوا له فه رمان و نه هی لی کراوه کانی، پاشان
ئه وان دوا ی ته و دروست کردنه ش ده ستیان لی به رنه دراوه
و ویل نه کراون به لکو دوا ی مردنیش زیندوو ده کرینه وه و
ده گه رینه وه بو لای په روه دگاریان و له سهر کارو

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

کرده وه کانیان لیپرسینه وه یان له گه لدا ده کریت، به لام
زۆربه ی خه لکی له م راستیه بی ئاگان و پشت گوئیان
خستوه. خوی گه وره ش ده فهرمویت: ﴿يَعْمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ [الروم: ۷]

واته: به لکو ئەوان تهنه رپووکه شی دونیا و
رازوه ییه کانی ده بین ، و غافل و بیئاگان له کاروباری
دوارۆژ و ئەوهی تییدا سو دیان پیده گه یه نیّت ، و تهنانه ت
هه ر بیریشی لیئاکه نه وه .

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسَتْهُمُ أَنْفُسُهُمْ أَفُولُوا﴾ [الحشر: ۱۹] ، واته: نه کهن ئیوه ش -
ئهی باوه رداران - وه کو ئەوانه بن که وازیان هیناوه له

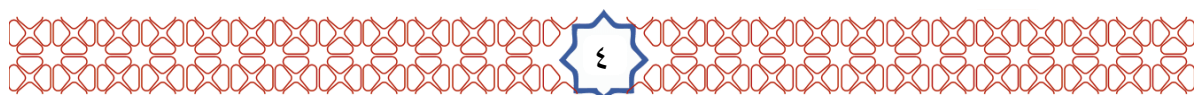
په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

جیبه جیکردنی ئەو مافانهی که خوی په روه ردگار
پیویستی کردوو له سهریان ، بویه خوی په روه ردگاریش
به هوی ئەوه وه پشک و بهشی له و کاره چاکانه له بیر
بردنه وه که له سزایی رۆژی دوی پزگاریان ده کات ، ئا
ئەوانه ن که وه صفکراون به فاسقیتی ، و له گویرایه لی
خوی په روه ردگار و په یامبهره کهی ﷺ ده رچوون .

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿الْأَيْظُنُّ أَوْلِيَّكَ أَنَّهُمْ مَّبْعُوثُونَ﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [المطففين: ٤-٦] .

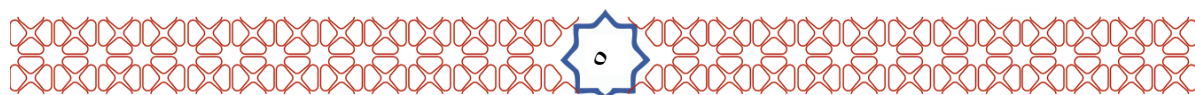
واته: ئایا ئەو جوړه که سانه بیروباوه ریان وانیه که
په رستراوی ئەوان (الله) زیندویان ده کاته وه و لیپرسینه وه
و موحه سه بهشیان ده کات له سه ر کرده وه کانیا ن ؟
بیگومان زیندوبوونه و هیان له رۆژیکی پر له دژواری

په شیمانې هره گوره (الندامة الكبرى)

دهبیت ؟ رۆژیک که هه موو خه لک له بهر دهستی خوی
په روهرد گاردا ده وهستن و لیپرسینه وهیان ده کات له سهر
که م و زوری کرده وه کانیان ، و له و رۆژه شدا هه موو
ملکه چی په روهرد گاری هه موو جیهانیان .

جا خه لکی زیندوده کرینه وه بو لیپچینه وه و ده کرین
به دوو به شه وه : به شیکیان ده رۆن بو دوا مه نزلې
خوش به ختی هه می شه یی و سهر که وتنی نه پراوه که
به هه شته و به شه که ی تریش ده رۆن بو دوا مه نزلې
ناره حه تی و سزا و ئازاری دوانه هاتوو مالی غه م و ئاه
وناله ی بی کۆتا که ئاگری دۆزه خه ، جا بو ی ده برین هه ر
به بینینه که ی په ریشان و په شوکاو ده بن له بهر سامناکی
و ترسناکی دیمه ن و شوین و جیگا که ی و بو هه تا هه تایه

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

په شمان ده بنه وه و خوازیاری گه رانه وهن بو دنیا تا

کارو کرده وهی چاک نه نجام بدهن و ده لئین: ﴿يَلَيْتَنَا نُرْدُ وَلَا

نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ ﴿[الأنعام: ٢٧] ،

واته: ئای خوژگه ده گپرپراینه وه بو ژیانی دنیا ، بو ئه وهی

باوهر به ئایهت و نیشانه کانی خوی پهروردگار بکهین و

به راستیان دابنئین ، و کرده وه بیان پیبکهین ، و بین

به یه کیك له باوهرداران.

هه ره ها ده لئین: ﴿قَالُوا يَتَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ ﴿

[الأنبياء]. واته: له ناوچوون و مالتویرانی ئیمه ، به راستی

سته ممان له خو مانکرد به وهی بیباوهرپووین .

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

هه روه ها ده لئین: ﴿يَلَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾

﴿٦٦﴾ [الأحزاب: ٦٦] واته: خوژگه له دونیادا گویرایه لی

خوا و گویرایه لی په یامبهره که یمان بکردایه ، به وهش

به هه شتمان به ده ست دوهینا و دانیشتی به هه شت

ده بووین .

بهش و جووری یه که م له و خه لکه ئه وانن که له ناو

نازو نیعمه تی به هه شتی نه بر او هدا چیژ و ه رده گرن ئه و

به هه شته ی که خوا ئاماده ی کردووه بو به نده

چاکه کاره کانی و شتگه لیکی تیدایه که چاو نه بینیه و

گوی نه بیستووه و به دللی هیچ مرؤقی کیشدا نه هاتووه .

جا به ریزان کاره که زور مه ترسیداره چونکه باسه که
یان به هه شته یا خود ئاگری دۆزهخ، خوی گه وره
ده فەر مویت: ﴿فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ [آل عمران: ۱۸۵]

واته: جا هه رکه سیك که خوی په روره دگار ریزی
لیناییت و له ئاگر رزگاری کردییت و خستییه تیه
به هه شته وه ئه و ئه و په ری ئه وه ی به ده سته یناوه که داوی
کردوو . وه دنیا هیچ نیه ته نها چیژیکی له ناوچوو نه بییت
، جا بویه پیی هه لمه خه له تین .

جا که و ابوو ده بییت په شیمان بوونه وه یه کی به سوود
هه بییت هه ره له ژیا نی دنیا دا پیش ئه وه ی په شیمانی
سوودی نه بییت، و له سه رمانه تۆبه بکه یین و په له بکه یین

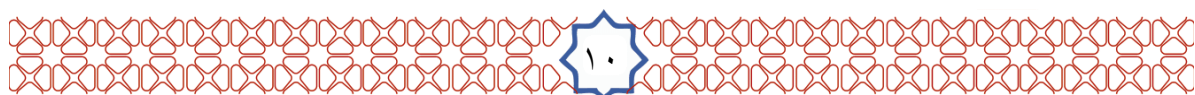
و کاته‌کانی ژیانمان بقۆزینه‌وه له گوێرایه‌لی خوادا و
چاکه‌کاریدا پێش ته‌واوبوونی ئەجه‌ل و هاتنی مردن و
نه‌مانی هیوا و ئومیدیک، وه‌ خوای گه‌وره به‌ره‌حمه‌تی خو‌ی
به‌خه‌لکی هه‌والی ئەوه‌ی پێ داوین که‌چی ئاماده‌کردوه
بۆ سه‌رپێچیکاران له‌ سزای توند و سه‌خت، ته‌نانه‌ت
هه‌والی چرکه‌ ساتی په‌شیمان بوونه‌وه‌و
حه‌سه‌ره‌ته‌کانیشیانی بۆ تو‌مار کردوون و به‌وردی بو‌مانی
گی‌راوه‌ته‌وه له‌ کاتی مردن و ناوگۆر و دوا‌رۆژیشدا.

جا له‌ پیناو په‌شیمان بوونه‌وه پێش مردن و
خۆسازدان و خۆئاماده‌کردن بۆ ئەو رۆژه، وا قسه‌ ده‌که‌ین
له‌سه‌ر په‌شیمانی هه‌ره‌گه‌وره که له‌ کاتی مردندا
پرووده‌دات بۆ که‌سانی که‌مه‌ترخه‌م و تاوانبار ئەوانه‌ی که

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

تۆبه یان نه کردووہ پاشان ئەو په شیمانیہ ده گوازیته وه بۆ
ناو گۆر، پاشانیش بۆ ئەو کاتہی که فوو ده کریت به
که رنادا له رۆژی دوایدا و پاشان حالیان له ناو ئاگردا
و له کوٹاییدا باسه که کوٹایی ده هیین به باسی زیکر و
وه بیرخستنه وه یه که سوود به باوه رداران بگه یه نیّت.

* * * * *

۱- حالی که سانی په شیمان بووه وه له کاتی مردندا:

* که سانی سه ریچیکار داوای گه رانه وه ده که ن بو
دو نیا له ساتی مردنیاندا: خوی گه وره ده فه رمویت:
﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ
صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ
إِلَىٰ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ ﴾ [المؤمنون: ۹۹-۱۰۰] ، واته: خوی
په روه ردگار هه والده دات ده بارهی حالی بیباوه ران و
ئه وانهی که که مته رخنه میان له فه رمانه کانی خوی
بالاده ستدا کردوه ، به وهی که ده فه رمویت : که مردن
دیت به سه ریاندا ، وه ئه وهی که بوئی ئاماده کراوه له سزا
ده بیینی ، ده لئی : په روه ردگارم بمگه ریینه وه بو ژیانی دو نیا
به لکو ئه وه به ده ست بیئم که له ده ستیم چوو له

باوه رهینان و گوپرایه لی . به لام ئه وهی بو نیه ، و وه لام
نادریتته وه بو ئه و داواکارییهی ، و مؤلهت نادریت ،
به لکو ئه وه تنها وتهیه که هه ر بو خوی ده یلیت و هیچ
سودیکی پی ناگه یه نیت ، و ئه و راستگو نیه تییدا ، وه
ئه گه ر بگه ریتریتته وه بو دنیا ئه و ده گه ریته وه بو ئه و
شتانه ی که یاساغی و قه ده غه ی لیکرا بو ، وه مردوو ان
له ژیانی به رزه خدا ده میننه وه ، ئه و به رزه خه ی که له نیوان
دنیا و دواروژدایه تا کو روژی زیندوبوونه وه و گه رانه وه .

پیشه‌وا ابن‌الکثیر - ره‌حمه‌تی خوی لی بیّت -

ده‌لیت: " هه‌موو که‌سیکی که‌مته‌رخه‌م له‌کاتی گیان

ده‌رچووندا په‌شیمان ده‌بیته‌وه و داوای درێژکردنه‌وهی

ماوه‌ی ژیا‌نی ده‌کات ئه‌گه‌ر بو که‌می‌کیش بیّت، بو ئه‌وه‌ی

ئه‌وه به‌ده‌ست به‌ی‌نی‌ت که‌له‌ده‌ستی چووه، به‌لام ئه‌و داوایه

جی به‌جی نا‌کری و وه‌لام نا‌دریته‌وه و ئه‌وه‌ی به‌لی‌نی

هاتنی درابوو وا هات و هه‌رکه‌سیش به‌گویره‌ی هه‌ول و

ماندوبونی خوی له‌گه‌لدا ده‌کریت" (۱).

بو‌یه داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا و درێژکردنه‌وه‌ی

ماوه‌ی ژیا‌ن له‌ئایه‌ته‌که‌دا تایبه‌ت نییه‌ ته‌نها به‌ بی

(1) تفسیر ابن‌کثیر: (۳۷۳/۴)

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

باوه ران و به لکو هه موو که سیکی که مته رخه م
ده گریته وه. (۱)

جا که سی تاوانبار و خراپکار هات و هاواریتی
له کاتی هه لگرتنی جه نازه که ی: له ئه بی سه عیدی
خودریه وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لیت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فه رموویه تی: " إذا وضعت الجنازة واحتملها الرجال
على أعناقهم ، فإن كانت سالحة قالت : قدموني، وإن
كانت غير سالحة قالت : يا ويلها أين يذهبون بها ؟
يسمع صوتها كل شيء إلا الإنسان، ولو سمعه لصُعق
" (۲) . واته: که جه نازه داده نریت و پیاوان له سه ر شانیان

(1) بهذا قال القرطبي (۱۴۹/۱۲) وابن كثير (۲۵۵/۳) وابن سعدي (۳۷۴/۳) وغيرهم.

(2) صحيح البخاري: (۱۳۱۶).

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

هه لى ده گرن، نه گهر پياوچاك بوو نه وا ده لىت: پيشم
بخهن و نه گهريش خراپكار بيت نه وا ده لىت: نهى هاوار
نه وه بو كويى ده بهن؟ جا هه موو شتيك دهنگى ده بيستيت
جگه له مروڤ نه بيت و نه گهريش بيستيت نه وا له هوش
خوى ده چيت.

* * * * *

۲- حالی که سانی په شیمان له ناو گورددا :

ئه وان زور به توندی په شیمانی ده رده برن و
ئاواته خوازن بگه ریینه وه بو دنیا بو زیکر و خواپه رستی،
له ئه بی هورهیره وه رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و سلم
به لای گوریکدا تیپه ری که (مردوه که) تازه له گورنرابوو
فه رموی: " رکعتان خفیفتان مما تحقرون وتنفلون
یزیدهما هذا فی عمله أحب إليه من بقية دنیاکم ^(۱)"
واته: دوو رکاتی سوننه ت که ئیوه به زویوی و خیرایی
ده یکن و به که می سه یرده که ن مردووی ناو ئه م گوره پیی
خوشه ئه و دوو رکاته زیاد بکریت بو سه رکرده وه کانی له
هه موو ئه وهی ماوه ته وه له دنیا که تان.

(1) السلسلة الصحيحة : (۱۳۸۸).

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

وه تاوانباران ئە گەر تۆبه نه کهن ئەوا له گۆره کانیان

سزا ده درین و زۆر په شیمان ده بنه وه.

ابن عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: مرّ رسول الله علی قبرین

فقال: "إنهما ليعذبان ، وما يعذبان في كبير، أما هذا

فكان لا يستتر من بوله، وأما هذا فكان يمشي

بالنميمة"^(۱)، واته: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به لای دوو

گۆردا تیپه ری و فه رمووی: ئەو دووانه ئیستا سزا ده درین

و سزا که شیان له شتی کدا نییه که خو پاریزی کردن لئی

زۆر گه وره و ناره حهت بیّت یا خود به لایانه وه گه وره نه بووه

به لام خوئی گه وره یه، ئەمه یان خوئی له میز پاک نه ده کرده وه و

ئه وه که ی تریشیان قسه ی ده هی ناو ده برد به خراپه.

(1) صحیح البخاری: (۱۳۶۱) متفق علیه.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

پیشه و نه وهوی ده لیت: بر گهی (لا یستتر من بوله)

به چهند شیوازیك هاتووه وه كو: (یستتر ، یستنزه ، یستبری) ،

و هه موویان صه حیحن و واته: خوئی ته واو پاك نه ده کرده وه

له میز و به لایه وه ئاسایی بوو، والله أعلم^(۱)، وفي رواية

للحديث: " أما أحدهما فيعذب في البول، وأما الآخر

فيعذب في الغيبة"^(۲).

وه چهند تاوانیکی تریش هه ن که خاوه نه کانیان

به هویمان هه سزا ده درین له نیو گوږدا ئه گهر توبه نه که ن

وه كو: ريبا خواردن وزینا و درؤ و خه وتن له کاتی نوژی

فه رزدا و خو به زلزان له کاتی ری کردن وهه لسو که وتدا و

تاوانی تریش.

(1) شرح مسلم: (۳/ ۲۰۱).

(2) صحيح الترغيب: (۱/ ۶۶)، راجع فتح الباري: (۱۰/ ۴۷۰).

۳- حالی که سانی په شیمان له روژی دوا پیدا :

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ

الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَيَوَيَّلْنَا مَنْ بَعَثْنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا

وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ [یس: ۵۱ - ۵۲] ،

واته : بو جاری دووهم فووده کریت به که رهنه دا ، و روچه کانیاں

جاریکی تر ده که ریتریتته وه بو جهسته کانیاں ، و به خیرایی له

گوره کانیاں دینه دهره وه و بو لای په روه ردگاریان به ریډه که ون .

جا ته وانهی زیندوو بوونه وه یان به راست نه ده زانی به

په شیمانیه که وه ده لاین : تیاچوون بو ئیمه کی له گوره کانمان

هیناینیه دهره وه ؟ ولام ده درینه وه و پیمان ده وتریت : ئه مه

ئه وه یه که په روه ردگاری به رحم به لینی پیدابوون ، وه په یامبه ره

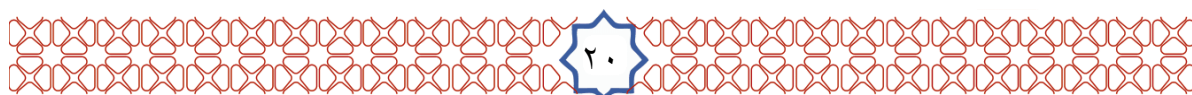
ره وانه کراوه راستگوکان هه والیان له باره یه وه دابوو .

وه پيشه‌وا ابن‌سعدی - ره‌مه‌تی خوی لی بی‌ت -
ده‌لیت: " به‌په‌له له‌پیش باره‌گای خوادا ده‌که‌ونه ری و
ناتوانن خیرا نه‌رۆن و خۆیان دوا‌بخهن، و له‌و حاله‌دا
درۆزنان خه‌فه‌تبار ده‌بن و په‌شیمانی و داخ ده‌رده‌برن
وده‌لین: ئه‌ی هاوار بو‌ خو‌مان ئه‌وه کی ئیمه‌ی له‌ناو
گۆره‌کانمان زیندوو کرده‌وه " (۱) ، جا بو‌یه تاوانبار
و خراپ‌کاران ئه‌گه‌ر تۆبه نه‌که‌ن ئه‌وا حالیان زۆر خراپ
وناره‌حه‌ت ده‌بی‌ت له‌ رۆژی دوا‌بی‌دا.

* حالی تاوانباره‌ خو‌به‌ گه‌وره‌زانه‌ کان له‌رۆژی دوا‌بی‌دا:

له‌ عبدالله ی کوری عه‌مه‌روه رضی‌الله‌عنه ده‌لیت: پی‌غه‌مبه‌ری
خوا صلی‌الله‌عنه فه‌رمووی: " يُحْشَرُ الْمَتَكْبِرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ

(1) تیسیر العزیز الحمید: (۲۴/۴).

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

الذر في صور الرجال ، يغشاهم الذل من كل مكان ،
فيساقون إلى سجن في جهنم يسمى بولس ، تعلوهم نار
الأنيار ، يُسقون من عصارة أهل النار طينة الخبال
""^(١). واته: خو به گه وره زانه كان له روژی دواييدا وه كو
ميرولهي زور ورد حه شر ده كرين له شيوهي مروثدا كه
زه ليلي وسه رشوري له هه موو لايه كه وه دايان ده پوشيت ،
ده برين بو به نديخانه يه كه له نيو دوزه خدا وپي ده وتريت
(بولس) كه تاگر له سه رويانه وهيه و كيماو وزوخاوي
دوزه خيه كانيان ده رخوارد ده دريت.

(1) مسند أحمد: (١٠ / ١٥٧)، قال الترمذي: حديث حسن.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

* حالی ئەو کەسە ی کە ریا بازە بو پێش چاوی
خە ئکی کار و کردە وە دە کات: ئە عبدالله ی کورپی عە مرە وە
له پیغە مبهری خوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستوو ه کە
فەر مووی ه تی: " مَنْ سَمِعَ النَّاسَ بِعَمَلِهِ سَمِعَ اللهُ بِهِ سَامِعٌ
خَلْقَهُ وَصَغْرَهُ وَحَقْرَهُ " (۱) واتە: ئە وە ی کار و کردە وە کە ی
بە دات بە گوئی خە ئکی دا ئە و ا خوی گە ورە ش تا وانه کانی
دە دات بە گوئی خە ئکی دا (ئابروی دە بات) و بچووک و
زە لیلی دە کات.

(1) الترغيب والترهيب: (۱/ ۴۹).

چه ندین تاوانی تر هه ن که خاوه نه کانیا ن سزا ده درین
ئه گهر تو بهی لی نه که ن پیش مردن، له وانه:

- پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: " النائحة إذا

لم تب قبل موتها ، تأتي يوم القيامة وعليها سربال من
قطران ودرع من جرب"^(۱). واته: ئه و که سهی که شین و

رؤ رؤ ده کات ئه گهر پیش مردنی تو به نه کات، ئه و
له روژی دوا ییدا دیت و شهروالیکی له قیری تواوه
له پیدایه و کراسیکی له (جرب) له بهردایه. جریش
نه خو شی خورانی پیسته که دومه ل ده رده کات.

(1) رواه مسلم: (۹۳۴) وغیره.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

په مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرمويت: " من لبس ثوب

شهرة في الدنيا ألبسه الله ثوب مذلة يوم القيامة ثم ألهب

فيه ناراً ^(۱) واته: ته وهى جلوبه رگى ناوبانگى

له به ربكات له دونيادا ته وا خواى گه وره جلى زه لىلى پى

له به رده كات له روژى دواييدا و پاشان كلپهى ئاگرى تى

به رده درى ناوباناران له روژى دواييدا عاره قه كه يان به گویره

تاوانه كانيانه:

په مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرمويت: " يعرق الناس يوم

القيامة حتى يذهب عرقهم في الأرض سبعين ذراعاً ^(۲)

. واته: خه لكى له روژى دواييدا عاره ق ده كه نه وه

(1) رواه أبو داود وابن ماجه، وحسنه الألباني في حجاب المرأة: (۸۸).

(2) متفق عليه، مسلم: (۲۸۶۳).

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

به شیوه یه که عاره قه که بیان به ئەندازه ی حه فتا بال
ده چیتته ناو زهویه وه.

له ریوایه تیکی تر دا لای موسلیم به م شیوه یه
هاتووه: " فیکون الناس علی قدر أعمالهم فی العرق،
فمنهم مَن یكون إلى کعبیه، ومنهم مَن یكون إلى رکتیه،
ومنهم مَن یكون إلى حقویه، ومنهم مَن یلجمه العرق
إلجاماً"^(۱) واته: خه لکی به گویره ی تاوانه کانی خو یان
له نیو عاره قدان، جا هی وایان هه یه هه تا قوله پیکانیتی
و هی واش هه یه هه تا ئەژنوکانیتی و هی واش هه یه
هه تا خوار ناوکیتی و هی واش هه یه عاره ق هه تا لای
دهمی دیت (وای لی ده کات ناتوانیت قسه بکات).

(1) مسلم: (۲۸۶۴).

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ

نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ

صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ [السجدة: ١٢] واته: ئە گەر ببینی -

ئە هی ئە و کە سه ی کە بیسه ری ئە م گووتاره ی - کە : ئە و

تاوانبارانه ی زیندوو بونه وه یان به درۆ داده نا و باوه رپیان

پینه ده کرد چون له خه جاله تی و روره شیدا له لای

په روه رد گاریان سه رپیان شو رکرد وه ته وه و به زه لیلیه وه

ده لێن : په روه رد گارمان وا ئیستا به چاوی خو مان

خراپه کانی خو مان بینی ، و له تو وه راستی ئە وه مانه

بیست که په یام به رانت له ژیا نی دنیا دا فه رمانیان

پیده کردین ، و ئیستا ته وه به مان کرد و گه رای نه وه لای تو ،

ده سا بمان گیره وه بو ژیا نی دنیا بو ئە وه ی له گویره ی لای

تۆ کرده وه بکهین ، ئیستا دئیا بوین و باوه رمان کرد
به وهی که له دونیا باوه رمان پی نه ده هیئا و به درۆمان
داده نا له تاك و ته نهایی تۆ ، و ته وهی که تۆ ته وانه
زیندوده که یته وه که له گۆره کانیان دان . وه ته گهر هه موو
ته وه بینیت - تهی ته و که سهی که بیسه ری ته م
گوتاره ی - ، ته و شتیکی زۆر گه وره و حال و باریکی
مه زن ده بینیت .

- تاوانباران که ده بینن میزانی چاکه کانیان سووکه

په شیمان ده بنه وه: خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ خَفَّتْ

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

﴿الأعراف: ٩﴾ واته: هه ر که سیك پیوانه و پیوه ری

کرده وه کانی سووک بیّت - له بهر زۆری خراپه کانی - ئا

په‌شیمانی هه‌ره گه‌وره (الندامة الكبرى)

ئه‌وانه‌ن ئه‌وانه‌ی که به‌شی خۆیان له‌ره‌زامه‌ندی خوای
په‌روه‌ردگار دۆراندوو به‌هۆی سنوور به‌زاندنیان
به‌نکوئیکردنیان له‌ ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار و ملکه‌چ
نه‌بوونیان بۆیان .

- وه تاوانباران ئه‌وانه‌ن که ره‌نجه‌رۆ و ده‌ست به‌تال
ومايه پوچن له‌رۆژی دواييدا و په‌شیمان ده‌بنه‌وه له‌سه‌ر
ئه‌وانه‌ی که کردوویانه: له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه رضي الله عنه ده‌لێت:
پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: " أتدرون من
المفلس؟ قالوا المفلس فينا من لا درهم له ولا متاع ،
فقال : إن المفلس من أمتي يأتي يوم القيامة بصلاة
وصيام وزكاة ، ويأتي قد شتم هذا وقذف هذا وأكل مال
هذا وسفك دم هذا وضرب هذا ، فيُعطي من حسناته،

وهذا من حسناته ، فإن فئيت حسناته قبل أن يُقضى ما
عليه أخذ من خطاياهم فطُرح عليه ثم طُرح في النار

.....^(۱). واته: ئايا ده زانن موفليس (مايه پوچ) كييه؟

ئه وانيش وتيان: موفليس له ناو ئيمه دا ئه وهيه كه پاره

ومالي نه بيت، ئه ويش فه رموي: موفليس له ئوممه تي

مندا كه سيكه له روژي دوايدا به زه كات و نويز و روژوه وه

ديت، به لام ديت و ده بيني جنيوي بهم داوه ومالي ئه وي

خواردوه و خويني ئه وي رشتووه و له وي داوه، جا له

چا كه كاني ده بن هه تا ته واو ده بيت پيش ئه وه ي هه موو

مافي خاوهن مافيك بداته وه، پاشان له تاواني ئه وان

ده خريته سهر تاوانه كاني ئه م و ئه و جا ده خريته ناو ئاگره وه.

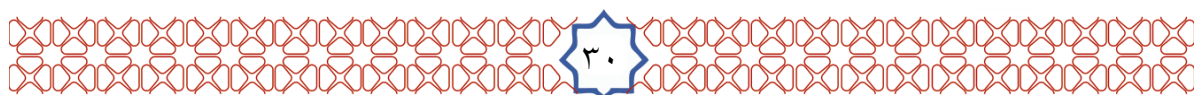
(1) مسلم: (۲۵۸۱) وغيره.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

بوّیه ده بیّت توّبه له هه موو تاوانیک بکریّت له وانه
ما فی خه لکی، وه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمانی پی
کردووین که گه ردنی خوّمان ئازاد بکهین له گه ل
برایه کافماندا پیش هاتنی روژی دواپی، له ئه بی
هوره یره وه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده لیّت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فه رموو یه تی: "مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ
شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ ،
إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدَرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ
حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ"^(۱).

واته: ئه وهی شتیکی به سه ره وه یه هی براهی ئیتر
په یوه ندی به ناموس وکه سایه تیه وه هه بیّت یان هه ر

(1) صحیح البخاری: (۵ / ۱۰۱).

شتیکی تر ئەوا با گەردنی خۆی پێ ئازاد بکات پێش
ئەوێ ئەو رۆژە بێت کە دینار و دیرھەم بوونی نابێت،
بە لکو ئەگەر کردەوێ چاکی هەبێت ئەوا لێی دەبریت
بە ئەندازە ستمە کە و ئەگەریش چاکە نەبوو ئەوا
لە تاوانی بەرانبەرە کە دەخریتە سەر تاوانی ئەم و هەلی
دەگریت.

* تاوانباران ئەگەر تۆبە نە کەن ئەوا کاتیک دۆزەخ
دەبینن زۆر پەشیمان دەبنەو: خۆی گەورە دەفەرمویت:

﴿ إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيْرًا ﴿١٢﴾ ﴾

[الفرقان: ١٢] ، واتە: کاتیکیش ئەوانە کە باوەریان
بە دواڕۆژ نیە ئاگری دۆزەخ دەبینن و چاویان پێی دەکەوێت
لە شوینیکی دوورەو، ئا لەو کاتەدا گوێبێستی دەنگی

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

گر و کلپه و هه ناسه دانی ده بن ، ته وهش له بهر زور
توره یی و بیزاری دوزه خ لیان .

صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

له ته بو هوره به ره وه: پیغه مبهری خوا
فه رموویه تی: " تخرج عنق من النار يوم القيامة لها عينان
تبصران وأذنان تسمعان ولسان ينطق يقول : إني وكلت
بثلاثة: بكل جبار عنيد، وبكل من دعا مع الله إلهاً آخر،
وبالمصورين ^(۱) واته: ملیک له ناو ئاگردا له روژی
دوا پیدا ده رده چیت که دوو چاوی هه یه که ده بینیت و دوو
گوئی هه یه که ده بیستیت و زمانیشی هه یه که قسه
ده کات و ده لیت: من راسپیردراوم به سی جور له
خه لکی: هه موو سته مکاریکی سه رسهخت، و هه موو

(1) صحیح الترمذی: (۲۵۷۴).

په‌شیمانی هه‌ره گه‌وره (الندامة الكبرى)

ئه‌وانه‌ی که خوی تریان کردوو به هاوبه‌ش له‌گه‌لّ خوی
گه‌وره‌دا و هه‌موو وینه‌گران.

* تاوانباران ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بنه‌وه ئه‌وا له‌سه‌ر
پردی صیرات په‌شیمان ده‌بنه‌وه: له هه‌ردوو کتیبه
سه‌حیحه‌که‌ی فه‌رمووده‌دا هاتوو که پی‌غه‌مبه‌ری خوا
ﷺ فه‌رموویه‌تی: "... یمر المؤمن علیه کالطرف
وکالبرق وکالریح وکأجاوید الخیل والركاب؛ فناج مسلم ،
وناج مخدوش ، ومكدوس في نار جهنم ، حتی یمر
آخرهم یُسحب سُحباً" (۱)

(1) صحیح البخاری: (۷۴۳۹).

۴- حالی که سانی په شیمان بوه وه له و کاته ی

سزاده درین و له ناو ئاگردان:

هه ندی تاوان هه یه ئه گهر خاوه نه کانیاں تو به یان لی
نه کات و ره حمی خوا نه یانگریته وه ئه وا سزا ده درین به
ئاگری دۆزه خ، وه کو ئه وانهی بو پیش چاوی جهاد ده که ن
و قورئان ده خوینن و ده به خشن، سه بارهت به و جو ره
که سانه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: " **أولئك**
الثلاثة أول خلق الله تسعر بهم النار يوم القيامة " (۱).
واته: ئه و سی جو ره له خه لکی بریتین له یه که م گروپ و
دهسته که ئاگری دۆزه خیان پی گهرم ده کری و تاوده دریت
له روژی دوا پیدا.

(1) مسلم: (۱۹۰۵).

پیشهوا ابن رجب – ره حمه تی خوی لی بیت - ده لیت:

ریابازان سزایان زیاتره به به راورد له گهل تاوانه کانی تردا
له بهر ئه وهی ریا بریتیه له شیرکی بچووک، چونکه هه ر
تاوانیک په یوه ست بوو به شیرکه وه ئه وا گه وره تره له وهی
په یوه ست بیت به هه ر تاوانیکی تره وه^(۱)

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا

أَخْرَجْنَا نَعْمَلْ صَدِاحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ
مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾

[فاطر: ۳۷]

واته: ئه و بیباوه رانه له نیو ئاگری دۆزه خدا له تاو

توندی سزاکه هاوارده کهن و داوای فریادرسی ده کهن :

(1) التخويف من النار: (۲۲۳).

په روهرد گارا له نیو دۆزهخ دهرمان بهینه ، و بمانگیره وه بو
دوینیا تا کاری چاکه بکهین و نهك ئه وهی که پیشتر
له ژیانی دنیادا ده مانکردن ، باورده هیین له بری
بیباوه ری ، ئه ویش پییان ده لیئت : ئایا مؤله تمان نه دان له
ژیانی دنیادا ، و به ئه ندازه یه کی باش ته مه نمان پی
نه به خشین ، که ئه وهی بیویستایه پهنده وهر بگریت وهری
ده گرت ، وه په یامبه ریشتان بو نه هات ؟ که چی بیرتان
نه کرده وه وپه ندتان وهر نه گرت ؟ ده سا له سزای دۆزهخ
بچیژن ، و بیباوه ران هیچ سه رخه ریکیان نیه که له سزای
خوا سه ریان بخات.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

پینگه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: " لو أن قطرة من الزقوم قطرت في دار الدنيا لأفسدت على الناس معاشهم، فكيف بمن تكون طعامه؟" (۱).

واته: ئە گەر دلوپیك له شله ی زه قوم بخریته ئەم دونیاوه ئەوا گوزهرانی هه موو خه لکی ئەم دونیا تیك دهدات، چ جای ئە گەر ئەو زه قومه خوراکیان بیته؟

پینگه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: " یؤتی بجهنم یومئذ لها سبعون ألف زمام ، مع كل زمام سبعون ألف ملك یجرونها" (۲). واته: له رۆژی دوایدا دۆزهخ ده هیئن که هه فتا هه زار ره شمه ی پیویه (بو هه لگرتن) و هه ر ره شمه یه کیش هه فتا هه زار فریشته ی له گه لدایه که رای ده کیشن.

(1) سنن الترمذی: (۲۵۸۵) وقال: حسن صحیح، رواه أحمد وابن ماجه وابن حبان والحاكم.

(2) مسلم: (۲۸۴۳).

له کوتاییدا :

برایان ئه وهی که رابورد و باسی کرا ئه وه حال و
گوزه رانی تاوانباران و سه ریچیکارانه و په شیمان
بونه وه یانه و حاله تی ئومید خواستنیانه بو گه رانه وه بو
دو نیا ته نانه ت له کاتی گیان ده رچوون و ناو گوریشدا
وله کاتی زیندوو بونه وه و حه شرکردنیان و وه ستانیان
له به رده م خوی گه وره دا، پاشان حالیان کاتی که بو لای
ئاگر ده برین و ده خرینه ناویه وه، جا سه بیرکه ن و
بیرکه نه وه که چ بارود و خیک چاوه ریمانه و له پیشمانه
ئه گه ر توبه نه که بین و نه گه ریینه وه بو لای خوا له تاوان و
سه ریچی.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

جا هوکاره کانی سرپینه وهی تاوان ده دانه یه وه کو
شیخی ئیسلام ابن تیمیه – رحمه تی خوی لی بیت –
باسیان ده کات وده ئیت: ئەمانه ن: واته:

(تۆبه، و داوای لیخو شبوون کردن، موصیبه ت،
چاکه کاری، دوعای موسلمان به بی ئاگایی براهی
وله پاش مله، ناخوشیه کانی کاتی گیان ده رچوون، سزای
ناو گوڤ، ناخوشیه کانی روژی دواپی، شه فاعه ت،
وره حمه تی خوی میهره بان)

جا وهرن با پیکه وه تۆبه یه کی یه کجاری و راسته قینه
بکه یین له تاوانه کان، وه کو خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا...﴾ [التحریم: ۸]

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

، واته: ئەه ی ئەوانه ی که باوه رتەن به خوی په روه ردگار و په یامبهره که ی هیناوه و به راستان زانیون و کرده و هتەن به شهرعه که ی کردوو.

پیشهوا ابن الکثیر – رهحمته ی خوی لی بیت-

ده لیت: (توبه نصوحاً) واته توبه یه کی راست و ته و او

به شیوه یه که تاوانی پیشو بسرپته وه ... (۱).

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ

يَأْتِيَنَّ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ.....﴾ [الشوری: ۴۷] واته: ئەه ی

بیباهه ران وه لایمی په روه ردگار تان بده نه وه به باوه رهینان

(1) تفسیر ابن کثیر: (۳۹۱/۴).

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

وگویرایه لیکردنی پیش ئه وهی دواروژ بیت ، ئه و روژهی
که گه رانه وه و دواکه وتنی نیه .

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: " يا أيها الناس

توبوا إلى الله فإني أتوب إلى الله في اليوم مائة مرة" (۱).

واته: ئه ی خه لکینه تۆبه بکه ن و بگه رینه وه بو لای خوا
چونکه من له روژیکدا سه د جار تۆبه ده که م.

* بۆیه زانایان یه کده نگن له سه ر ئه وه ی که تۆبه

واجبه ده سته جی له سه ر هه موو تاوانه کان و دروست
نییه دوا بخریت.

(1) صحیح مسلم: (۲۷۰۲).

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

* جا کی هه ی له ئیمه که تاوان نه کات؟ کیمان

هه یه هه له نه کات؟ وه کو له فه رمووده دا هاتوه: " کل

ابن آدم خطاء وخیر الخطائین التوابون" (۱) واته:

هه موو ئاده میزاد تاوان ده کهن و کهس (مه عصوم) نییه

به لام باشتین و خیرترین تاوانباران توبه کاران.

* وه دواخستنی توبه له تاوان خودی تاوانه و

توبه ی پیویسته، بویه ئه گهر کهسیک توبه ی دواخست و

دواتر توبه ی کرد ئه وا ده بیته جاریکی تر توبه بکات بو

ئه و دواخستنه ی، وه یه کیک له دوعاکانی پیغه مبهری

خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بریتی بووه له وتنی: " اللهم اغفر لي ذنبي كله ،

(1) الترمذي: (۲۴۹۹) رواه أحمد وابن ماجه وغيرهم.

په شیمانی هه ره گه وره (الندامة الكبرى)

دقه وجله ، خطاه وعمده ، سره وعلايته ، اوله و آخره ^۱'''

واته: خواجه له تاوانم خوش به هه مووی، ورد ودرشتی و
هه له وئه نقهستی و نهینی و ئاشکرای و سه ره تا و
کو تایی.

*** وه ئه وانده که توبه ی لی ده کریت بریتین له :**

أ- توبه له نه کردنی چاکه کان و به تایبته

واجبه کان.

ب- توبه له تاوانه بچووک و گه وره کان

وبه تایبته شيرك وبيدعه.

(1) صحيح مسلم: (٤٨٣).

* ئە هلی سوننه یه کدهنگ له سه ره ئە وهی که تۆ به
دروسته بو تاوانیک بکریت له کاتی کدا سووره له سه ره
ئه نجام دانی تاوانی تر.

* گه رانه وه بو ئە و تاوانه ی که تۆ به ت لی کردوه
تۆ به ی یه که م جار لانا بات و به تالی ناکاته وه، به لکو
دروستی و ته واویتی تۆ به له سه ره وازه ینان له تاوانه که
ولی په شیمان بوونه وهی و نه گه رانه وه بو سه ری به نده و
هه ول بدات نه گه ریته وه سه ری و ئە گه ریش گه رایه وه سه ره
تاوانه که ئە و وه کو که سیك وه هایه که سه ره تا ئە نجامی
داوه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.